

Pauză de țigară

Probabil masteratul de scriere creatoare de la Brașov, ascuns sub mai multe nume de la înființarea lui până în prezent, a reușit frecvent să publice, la editura universității sau la alte edituri partenere, textele tinerilor săi studenți sau absolvenți. Cel puțin, a reușit să editeze mai multe antologii decât cele două care, în mod fericit, și-au găsit locul în ceea ce hiperbolic aș numi „biblioteca personală”. E vorba de *Junii 007*, o culegere de proză scurtă, texte dramatice și poezie, alese de Alexandru Mușina în 2007 și publicate la Editura Aula, și de *Lumina de avarie*, culegere de poezii antologate în 2012 de fostul student al lui Mușina, Daniel-Puia Dumitrescu, la Tracus Arte.

Iată că în 2015, sub coordonarea Rodicăi Ilie și a lui Romulus Bucur, o nouă generație de tineri scriitori – generație în sensul mai curând de promoție a respectivului masterat, nu de generație conform interpretării date de critica literară – așadar un nou grup de tineri studenți și absolvenți și-au făcut publice poemele, sub titlul *Pauză de țigară**, la Editura Universității Transilvania din Brașov. Debutul în grup are, parafrazându-l pe Mușina, avantajele lui: tânărul scriitor este parte a unui grup de creație sub al cărui protectorat și identitate se simte liber să-și arunce în joc și să mizeze pe textele lui, contribuția lui revendicându-se așadar dintr-un cerc literar închis și specific. Totodată, tocmai în acest context în care diferite „școli de literatură” își prezintă periodic în antologii rezultatele *muncii* (în prezent, încă mai mult un deziderat decât o realitate practică), mostra pe care tânărul scriitor o oferă poate fi mai ușor remarcată în comparație cu celelalte din cadrul volumului. Fără a marșa pe latura pragmatică, prezența într-o antologie este o excelentă cale de a intra și de a obține vizibilitate pe o scenă literară uneori exclusivistă, alteleori subiectivă în premiile acordate la concursuri mai mult sau mai puțin notorii.

Mă întorc la *Pauza de țigară* și ai ei paisprezece poeți: Camelia Bunea, Alexandru Căldare, Andreea Căpățână, Andreea Constantinescu, Bianca David, Mirabela David, Liliana Drug, Nico Fabich, Cristian Henter, Iuliana Răducan, Zenaida Rotariu, Luciana Sima, Dan Tabac și Roxana Târziu, fiecare propunând undeva la zece texte. Se recunoaște, ca structură, mâna profesorului Romulus Bucur, exercițiile de la cursurile de scriere creatoare rămânând, în

câteva poeme, explicite. Și asta e cam tot ce au în comun creațiile poeților, ei păstrându-se foarte diferiți unul de celălalt: dacă Bunea strecoară intimitatea lui Dali printre poeme confesive, Căldare joacă pe cartea limbajului tare, Fabich construiește pe mici drame înconjurate de un cotidian înșelător, total diferit de cotidianul lui Henter, a cărui ironie concurează cu aceea a poetei Răducan, la rândul ei minunat de abilă în a împleti poeticul situațional cu acela satiric referențial. Rotariu pariază pe un discurs simplificat care, totuși, nu intenționează să ascundă tensiunea, la Tabac, ca de altfel la toți poeții basarabeni pe care-i știu, duritatea și autenticitatea sunt sublimate prin tehnică și tot prin tehnică, dar de altă factură, Târziu folosește un alter-ego ce se desfășoară lung și convingător. Pe Liliana Drug și Bianca David le-am reținut de la scurtele exerciții de proză și teatru și îmi e ușor să le recunosc personalitatea aici, iar pe Luciana Sima o consider deja stăpână pe propriul stil, gândindu-mă și la cronicile de întâmpinare lucide pe care i le-am mai citit. Și, în sfârșit, pe cele două Andreea, Constantinescu și Căpățână, diferențele le aseamănă: predispuse la observarea atentă, dar fără gândul vreunei concesi, una intră nemiloasă în subsolurile urbane, iar cealaltă, fără timiditate, ia la rost subsolurile familiale.

Era, desigur, de așteptat și ca la același poet discursul să fie eterogen, doar vorbim de poeme de debut iar vocea poetică personalizată este în formare. Poate conta, să spunem, valoarea fiecăruia dintre textele acestui volum, dar mai importantă este identificarea unui potențial și mizarea pe acesta. Dacă mulți dintre cei ce au participat la antologia *Junii 007* au încetat să mai scrie și numele lor nu mai pot fi găsite nici măcar la finalul câte unui articol, parte din membrii grupării *Lumina de avarie* (de unde și numele antologiei) pot fi găsiți acum în plină activitate literară, fie ea științifică sau de creație. Indiferent de succesul inițial (și cu atât mai greu dacă succesul este unul palpabil), *Pauza de țigară* nu trebuie să devină o pauză prea lungă pentru tinerii ei inițiatori.

*Pauză de țigară, antologie de Rodica Ilie și Romulus Bucur, Editura Universității Transilvania din Brașov, Brașov, 2015